

En toen zagen ze het

Delphine Cuelenaere, Eeklo, °1986

Verloren houtsnede - inkt op Japans papier (1/1) | 100x70 cm | 2022

Iedereen ervaart de werkelijkheid op een andere manier. We zouden ons kunnen afvragen wat de gedeelde werkelijkheid is en wat de individu gerelateerde werkelijkheid. Ieder creëert zijn visie op de wereld. Omdat ik enkel met mijn eigen verbeeldingskracht aan de slag kan gaan, verzijn ik de werelden. Het vertrekt vanuit een nieuwsgierigheid, als een soort van spionage, een voyeurisme. Eigenlijk kan je het vergelijken met de staat waarin je bent tussen droom en werkelijkheid. Er is een niet realistische fantasie, die ergens wel scherp is, maar niet juist. Een blik die vervormd is.

In mijn geschepte werkelijkheid op papier ontstaat er een relatie tussen kijken en bekeken worden. Niet alleen vragen zoals 'Waar kijken ze naar?' en 'Waarom kijken we naar hen?', maar ook 'Wat speelt er zich af voor de kijker? Welk verhaal maakt hij/zij?' houden mij nieuwsgierig.

Mijn werk is een vertaling van die curiositeit naar de ander en die zijn blik. De dualiteit die ontstaat tussen de onbeantwoorde nieuwsgierigheid naar de ander en de zelf ingevulde fantasie over die ander vertaal ik in een soort van spel, waarbij ik op voorhand de uitkomst niet ken. Tijdens dit spel worden beslissingen genomen die de weg bepalen en het mysterie behouden. Dat laatste is mede te danken aan het lange en trage proces. Laag na laag ontstaat er een dichtere band met het beeld. In eerste instantie is er een ruwe schets en blijft de relatie vluchtig. Door verder te snijden in het hout, materie toe te voegen op het hout en deze door het papier te laten opnemen, ontstaat er een gelaagd werk.